

◆ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΠΑΝΤΟΥ ◆

Του ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΣΕΜΕΡΓΕΛΗ
semergelis@e-thessalia.gr

Στηλιτεύει η Ελένη Δικαίου στο νέο μυθιστόρημά της με τίτλο “Φόντο σε διπλό καθρέφτη”

Τα “δήθεν” που αλλοτριώνουν τους έφηβους

Η Ελένη Δικαίου εδώ και λίγες ημέρες μοιράζεται με τους αναγνώστες της μία ακόμη ιστορία για έφηβους και όχι μόνο. Αρχές Οκτωβρίου κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη το νέο μυθιστόρημα της πολυβραβευμένης συγγραφέα, που τιτλοφορείται “Φόντο σε διπλό καθρέφτη”. Δυόμισι περίπου χρόνια πέρασαν από την ολοκλήρωση του προηγούμενου μυθιστορημάτός της. Και τώρα η Κέλλυ, όπως ονόμασε την τελευταία πρωταγωνίστριά της, μοιάζει να συνεχίζει ακριβώς από εκεί που σταμάτησαν οι ήρωες του βιβλίου με τίτλο “Ο άνεμος στα μαλλιά της”. Μοιάζουν να συνδέονται με έναν τρόπο ιδιαίτερο, με την Ελένη Δικαίου να ακολουθεί για μία ακόμη φορά τη δοκιμασμένη, πλην επιτυχημένη συνταγή. Γράφει με ειλικρίνεια και απόλυτο ρεαλισμό, στην προσπάθειά της να αποτυπώσει στο χαρτί τις σκέψεις της για τον κόσμο των εφήβων και τον δρόμο τους προς την ενηλικίωση, ο οποίος πολλές φορές κρύβει ανυπέβλητα “εμπόδια”.

Το περιβάλλον που κινείται η Κέλλυ, αλλά και οι υπόλοιποι χαρακτήρες του τελευταίου βιβλίου της Δικαίου, λίγο-πολύ μοιάζει γνωστό στους περισσότερους. Με φόντο το life style που λατρεύουν και ακολουθήθηκε η ελληνική κοινωνία μέχρι το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης, η οποία συμπαρέσυρε τους περισσότερους... νεόπλουτους συμπατριώτες μιας φέρνοντας πολλές αλλαγές στον τρόπο ζωής τους, η Βολιώτισσα συγγραφέας παρέδωσε στο αναγνωστικό κοινό μία “ακτινογραφία” της εφημερης ευημερίας που ταυτίστηκε μία μεγάλη μερίδα του κόσμου τα προηγούμενα χρόνια.

“Ως Σμυρνια, λέω πάντοτε πολλά”, εξομολογήθηκε με χαμόγελο η Ελένη Δικαίου, που καταγεται από τη Μικρά Ασία κι όταν ρωτήθηκε για το νέο μυθιστόρημά της που μόλις βγήκε στην κυκλοφορία, τόνισε: “Στο προηγούμενο βιβλίο η υπόθεση αφορούσε στη σύγκρουση ενός αγοριού με τον πατέρα του. Η ιστορία από το “Φόντο στον καθρέφτη” αφορά μία κοπέλα, η οποία βρίσκεται απέναντι στη μητέρα της, αφού η τελευταία προσπαθεί να την αλλάξει και δεν την αποδέχεται όπως είναι. Μιλάμε για μία καλοβαλμένη μεσοαστική οικογένεια, με την κόρη να είναι λίγο στρουμπουλή σαν αναγεννησιακή φιγούρα... Η Κέλλυ, όπως ονόμασε την κεντρική πρωίδα, αλλάζει τρόπο ζωής γιατί την πιέζει αφόρητα η μητέρα της. Μάλιστα, σε κάποιο σημείο έφτασε να πιστεύει ότι η μάνα της τη μισεί, γιατί δεν είναι η κόρη που επιθυμεί. Θέλει μία κόρη φίνα, που να ταιριάζει σ’ αυτή τη ζωή που θέλει να φτιάξει. Κι αφού πια αλλάζει, έρχεται η στιγμή που συμβαίνουν διάφορα γεγονότα και την κάνουν να αναθεωρήσει”.

Η κ. Δικαίου εξέφρασε την άποψη ότι πολλοί έφηβοι, αλλά και γονείς που θα πιάσουν στα χέρια τους το νέο μυθιστόρημα, θα καταλάβουν μεμιάς την Κέλλυ: “Αν και δεν πέρασαν παρά ελάχιστες ημέρες από την κυκλοφορία του βιβλίου, έχω τις κριτικές από ορισμένους ψυχολόγους που το διάβασαν. Μία εξ αυτών,

η κ. Υβόννη Πέννα, η οποία διάβασε το βιβλίο πριν κυκλοφορήσει, μου είπε αυτό ακριβώς: “Οι έφηβοι θα ταυτιστούν πάρα πολύ με το βιβλίο, γιατί είναι πάρα πολύ κοντά σε αυτά που τους απασχολούν και νιώθουν”. Γενικότερα όσοι το έχουν δει μέχρι τώρα, με παίρνουν τηλεφώνω και μου λένε: “Αχ, αυτή η Κέλλυ”. Πέρα από την εκδήλωση που θα κάνουμε στον Μήνα Εφηβείας των εκδόσεων Πατάκη, η Υβόννη ήταν η πρώτη που το διάβασε εκτός του εκδοτικού οίκου και μου έστειλε ένα e-mail στο ταχυδρομείο τα μεσάνυχτα, γράφοντάς μου ότι από τα μισά του βιβλίου κι έπειτα συνεχώς έκλαιγε”.

Στη συνέχεια αποκάλυψε περισσότερες λεπτομέρειες από την πλοκή του βιβλίου, τονίζοντας: “Η κοπέλα στην ουσία δεν έχει το παραμικρό πρόβλημα. Πριν τη χρεοκοπία της Ελλάδας, όπως συνέβη πριν από λίγα χρόνια, η οικογένειά της ανέβηκε οικονομικά και το “τζαμώδικο” που είχαν, έγινε εταιρεία. Τότε η μητέρα αρχίζει να αμφισβητεί τη μικρή. Η μαμά έχει τον νεοπλουτισμό, προσπαθεί να την αλλάξει επειδή είναι παχουλή και μετά επειδή περνά μια ερωτική απογοήτευση στο σχολείο, εστιάζει εκεί. Ότι αυτό φταίει, πως όλοι της ασκούν bullying για τα παραπάνω κιλά της και αποφασίζει να γίνει αυτό που θέλει η μητέρα της. Όμως, έτσι καταλήγει να θυμίζει μία άλλη. Αλλάζει τρόπο σκέψης, σιλουέτα, παρέες, ακολουθεί το life style της ευμάρειας που αποδείχθηκε ψεύτικη. Εκεί παρασύρεται κάπως σ’ αυτό, αλλά επειδή περνάει διάφορα πράγματα, συνειδητοποιεί ξαφνικά ότι έπαψε να είναι ο εαυτός της. Δεν είναι αυτό που της άρσει”.

Όταν η Κέλλυ ανακαλύπτει ότι έχασε τον εαυτό της, αντιλήφθηκε ότι ο τρόπος ζωής που ακολουθούσε, δεν την αντιπροσώπευε πραγματικά, με την Ελένη Δικαίου να λέει: “Η κοπέλα είχε μία γιαγιά Κωνσταντινουπολίτισσα, η οποία δεν ζει πια. Καθώς τη φέρνει στο μυαλό της, θυμάται ότι έμοιαζε στη γιαγιά της. Ήταν μία γυναίκα που στην αγκαλιά της χωρούσε ό-

λος ο κόσμος κι επίσης την αγαπούσαν οι πάντες. Αντίθετα, η Κέλλυ γνωρίζει ότι η μητέρα της δεν πρόκειται ποτέ να γίνει το “χρυσό πλάσμα” που θα την καλύψει και θα είναι δίπλα της όταν τη χρειαστεί. Ένα από τα ελάχιστα πράγματα που κράτησαν από τη γιαγιά όταν άλλαξαν σπίτι και από μία συνοικία του Πειραιά όπου ζούσαν μέχρι πρότινος, μετακόμισαν σ’ ένα μεγαλύτερο στην Καστέλα, ήταν ένας παλιός καθρέφτης, τον οποίον είχε φέρει μαζί της από την Κωνσταντινούπολη. Η Κέλλυ τον είχε στο δωμάτιό της, ακούγοντας τη γνώμη του διακοσμητή που είχαν πάρει και τους είχε ότι ταιριάζει στο δωμάτιο του κοριτσιού. Βλέποντας, λοιπόν, το είδωλό της στον καθρέφτη, συνειδητοποιεί ορισμένα πράγματα. Και ξαφνικά βλέπει ότι είναι μία άλλη. Αδυνατισμένη μεν, αλλά έχοντας απομακρυνθεί από τους παλιούς της φίλους. Θεωρεί μάλιστα ότι την έχουν προδώσει, ενώ στην ουσία δεν συνέβη ποτέ κάτι τέτοιο. Απλά δεν τους ένοιαζε που ήταν παχουλή”.

Μέσα από τις σελίδες του “Φόντου σε διπλό καθρέφτη”, η επιτυχημένη συγγραφέας θίγει για μία ακόμη φορά πολλά από τα κακώς κείμενα της ελληνικής κοινωνίας: “Το μυθιστόρημα δεν γράφτηκε μόνο για παιδιά. Απευθύνεται σε όλους, τόσο μάλιστα όταν αφορά στη φάση της ενηλικίωσης μίας έφηβης, η οποία κάνει μία ζωή παράδειση, ενώ περνά και μία ερωτική απογοήτευση. Μιλάμε για μία ιστορία ενηλικίωσης. Και καιρόμαι με τέτοιου είδους βιβλία, γιατί αρχίζει ο κόσμος να καταλαβαίνει ποια είναι τα σοβαρά ζητήματα που πρέπει να απασχολούν μία σοβαρή κοινωνία. Για παράδειγμα, η σχέση μητέρας-κόρης ή ότι ούτε σώνει και καλά, επειδή κάποιος είναι χοιρτός, δεν τον αγαπάει κανείς. Είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Στην προκειμένη περίπτωση η νεόπλουτη μητέρα αποπροσανατόλισε την κόρη, η οποία τελικά έφτασε στην κάθαρση, μία κάθαρση επώδυνη. Δεν έρχεται πάντοτε το happy end, όπως συνέβαινε στα σίριαλ που έγραφε ο Φώσκολος. Τα πράγματα πρέπει να περάσουν από μία διαδικασία”.

